ദാനിയേലിന്റെ പുസ്തകം - നൂറ്റി അറുപത്തി ഒന്ന്

ബൈബിൾ പ്രവചനത്തിന്റെ ദർശനം സ്ഥാപിക്കുന്നതിൽ റോമിന്റെ പങ്ക്: ദാനീയേൽ അദ്ധ്യായം പതിനൊന്നിന്റെ വിശദമായ പരിശോധന

Jeff Pippenger
2024-03-27

ദാനിയേൽ പതിനൊന്നാം അധ്യായത്തിലെ ദർശനമാണ് ബൈബിൾ പ്രവചനങ്ങളിലെ എല്ലാ ദർശനങ്ങൾക്കും പ്രധാന ആധികാരിക സൂചനാബിന്ദുവായിരിക്കുന്നത്; കൂടാതെ, പതിനൊന്നാം അധ്യായത്തിലെ ആ ദർശനം റോമിന്റെ പ്രതീകത്താൽ സ്ഥാപിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു.

> ആ കാലങ്ങളിൽ തെക്കിന്റെ രാജാവിനെതിരെ പലരും എഴുന്നേലക്കും; നിന്റെ ജനത്തിൽ നിന്നുള്ള കള്ളന്മാരും ദർശനം സ്ഥാപിപ്പാൻ തങ്ങളെത്തന്നെ ഉയർത്തിക്കൊള്ളും; എങ്കിലും അവർ വീഴും. ദാനിയേൽ 11:14.

ജോൺസ് മുൻവചനത്തെ ഇപ്രകാരം പരാമർശിക്കുന്നു:

> "അമോര്യർ തങ്ങളുടെ അകൃത്യത്തിന്റെ അളവ് നിറച്ചപ്പോൾ, അവരുടെ സ്ഥലം ദൈവത്തിന്റെ ജനമായ യിസ്രായേലിന്നു കൊടുക്കപ്പെട്ടു. യിസ്രായേൽ ജാതികളല്ലാത്തവരുടെ വഴിയെ പിന്തുടർന്ന് അകൃത്യത്തിന്റെ പാനപാത്രവും നിറച്ചപ്പോൾ, ദൈവം ബാബിലോൻ രാജ്യം ഉയർത്തി, എല്ലാം എടുത്തുകളഞ്ഞു. ബാബിലോൻ തന്റെ അകൃത്യത്തിന്റെ പാനപാത്രം നിറച്ചപ്പോൾ, ആ അധികാരം പേർഷ്യയ്ക്കു കൈമാറപ്പെട്ടു. പേർഷ്യരുടെ ദുഷ്ടത നിമിത്തം ദൂതൻ തിരിഞ്ഞുകളയപ്പെട്ടപ്പോൾ, അപ്പോൾ ഗ്രേക്ക്യയുടെ പ്രഭു വന്നു അതിനെ ഒലിച്ചുകൊണ്ടുപോകുന്നു."

> "ഗ്രേഷ്യയുടെ ശക്തി എത്രകാലം തുടർന്നിരിക്കേണ്ടതായിരുന്നു? അത് എപ്പോൾ തകർക്കപ്പെടേണ്ടതായിരുന്നു? 'അപരാധികൾ പൂർണ്ണതയിലെത്തുമ്പോൾ.' ആ ജാതി തന്റെ അകൃത്യത്തിന്റെ അളവ് നിറച്ചുതീരുന്നതുവരെ നിലനിൽക്കുന്നു; പിന്നെ ആ അധികാരം മറ്റൊരു രാജ്യത്തേക്കു മാറ്റപ്പെടുന്നു. അതു മാറ്റപ്പെട്ട രാജ്യം രോമരാജ്യമാണെന്ന് ദാനീയേൽ 11:14-ൽ നിന്നു നാം മനസ്സിലാക്കുന്നു. 'ആ കാലങ്ങളിൽ തെക്കൻ രാജ്യത്തിന്റെ രാജാവിനെതിരെ അനേകർ എഴുന്നേലക്കും; നിന്റെ ജനത്തിൽ നിന്നുള്ള കള്ളന്മാരുടെ പുത്രന്മാരും ദർശനം സ്ഥാപിപ്പാൻ തങ്ങളെത്തന്നെ ഉയർത്തിക്കൊള്ളും; എന്നാൽ അവർ വീഴും.' ഈ ജാതി കള്ളന്മാരുടെ ഒരു ജാതിയായി ഇവിടെ ചൂണ്ടിക്കാണിക്കപ്പെടുന്നു—പാഠത്തിന്റെ അരികുകുറിപ്പിൽ പറയുന്നതുപോലെ, കള്ളന്മാരുടെ മക്കൾ."

> “ഇവരാണ് ഇപ്പേ ാൾ രാജ്യ ം ഏല പ്പിക്ക പ്പെ ട്ട ിരിക്ക ുന്ന വർ;
> അതെന്ത ിനുവേണ്ട ി?—‘കള്ള ന്മ ാരുടെ പു ്രതന്മ ാർ ദർശനം സ്ഥ ാപിപ്പ
> തങ്ങ ളെ ഉയർത്ത ിക്കെ ാള്ള ും.’ ഈ ജാതി ചരി ്രതരംഗത്ത ്
> ്രപത്യ ക്ഷ പ്പെ ടുമ്പേ ാൾ, അപ്പേ ാൾ ദർശനത്തെ സ്ഥ ാപിക്ക ുന്ന
> ദർശനത്ത ിന്റെ ഒരു മഹത്ത ായ ലക്ഷ ്യ മായതു, എല്ല ാ
> കാലങ്ങ ളിലേക്ക ുമായി ദൈവം ്രപവാചകന്മ ാർ മുഖേന
> നൽകിയിരിക്ക ുന്ന ദർശനരേഖയിലെ ്രപധാനമായ ഏക
> അടയാളക്ക ല്ല ായതു, അതാണ് അകത്ത ് ്രപവേശിക്ക ുന്ന ത്.” A. T. Jones, The
> Columbian Year and the Meaning of the Four Centuries, 6.

റോമൻ ശക്തി “രംഗപ്രവേശനം ചെയ്യുമ്പോൾ, അപ്പോൾ തന്നെ” … “പ്രവാചകന്മാരിലൂടെ ദൈവം സകലകാലത്തേക്കുമായി നൽകിയിരിക്കുന്ന ദർശനരേഖ സ്ഥാപിക്കുന്നതു” പ്രവേശിക്കുന്നു എന്നു ജോൺസ് പറയുന്നു. മില്ലറുടെ ചരിത്രത്തിൽ പ്രൊട്ടസ്റ്റന്റുകാർ, ലാവോദിക്യാ അഡ്വെന്റിസം ഇപ്പോൾ ചെയ്യുന്നതുപോലെ, നിന്റെ ജനത്തിലെ കവർച്ചക്കാരൻമാർ ക്രി.മു. 175 മുതൽ 164 വരെ ഭരിച്ചിരുന്ന സെല്യൂസിഡ് രാജാവായ അന്തിയൊഖസ് എപ്പിഫാനേസിനെയാണ് പ്രതിനിധീകരിക്കുന്നതെന്ന് പഠിപ്പിച്ചു. മഹാനായ അലക്സാണ്ടറുടെ സാമ്രാജ്യത്തിന്റെ വിഭജനത്തിൽ നിന്നു ഉദ്ഭവിച്ച ഗ്രീക്ക് ഉത്തരാധികാര സംസ്ഥാനങ്ങളിൽ ഒന്നായിരുന്ന സെല്യൂസിഡ് വംശത്തിലെ അംഗമായിരുന്നു അവൻ. ഈ വിഷയത്തെക്കുറിച്ചുള്ള ഭിന്നാഭിപ്രായം മില്ലറൈറ്റ് ചരിത്രത്തിൽ അത്ര പ്രത്യേകതയുള്ളതായിരുന്നതിനാൽ, അന്തിയൊഖസ് എപ്പിഫാനേസിന്റെ തിരിച്ചറിയൽ 1843-ലെ പയനിയർ ചാർട്ടിൽ പ്രതിനിധീകരിച്ചിരിക്കുന്നു.

ചാർട്ടിലുള്ള ആന്റിയോക്യസിനെക്കുറിച്ചുള്ള പരാമർശം ദൈവത്തിന്റെ പ്രവചനവചനത്തിൽ കാണപ്പെടാത്ത ഒരു കാര്യത്തേക്കുള്ള ഏക പരാമർശത്തെയാണ് പ്രതിനിധീകരിക്കുന്നത്. ആ കാലഘട്ടത്തിലെ പ്രൊട്ടസ്റ്റന്റുകാരുടെ വ്യാജോപദേശങ്ങളെ—ഇപ്പോൾ ലാവോദിക്യൻ അഡ്വെന്റിസത്തിന്റെ വ്യാജോപദേശമായിരിക്കുന്നതിനെ—ഖണ്ഡിക്കുന്നതിനായാണ് അത് അവിടെ ഉള്ളത്. “സകലകാലത്തേക്കുമായി ദൈവം പ്രവാചകന്മാരിലൂടെ നൽകിയിരിക്കുന്ന ദർശനരേഖ” സ്ഥാപിക്കുന്ന ഭൂമിയിലെ ശക്തി റോമാണെന്ന് ഗ്രഹിക്കുന്നതിലെ പ്രാധാന്യത്തിന്റെ ആഴം വില്യം മില്ലർ മനസ്സിലാക്കിയിരുന്നോ എന്നത് സംശയകരമാണ്; എങ്കിലും, ദർശനം സ്ഥാപിക്കുന്നത് റോമാണെന്ന സത്യത്തെ ദൃഢമായി പ്രതിരോധിക്കുവാൻ അത് പര്യാപ്തമായും വ്യക്തമായിരുന്നു.

> ദർശനം ഇല്ലാത്തിടത്ത് ജനങ്ങൾ നശിച്ചുപോകുന്നു; എന്നാൽ ന്യായപ്രമാണം പ്രമാണിക്കുന്നവൻ ഭാഗ്യവാൻ ആകുന്നു. സദൃശ്യവാക്യങ്ങൾ 28:14.

ദർശനം ഇല്ല ാത്ത ിടത്ത ് ജനം നശിച്ച ുപോകുന്ന ു എന്ന ു ശലോമോൻ
രേഖപ്പെ ടുത്ത ി; പതിനാലാം വചനത്ത ിലുള്ള “ദർശനം” എന്ന ഹെ ്രബായ

പദം ശലോമോന്റെ സദൃശ്യ വാക്യ ത്ത ിലുള്ള തേ പദമാണ്. ദർശനം ജീവനും മരണവും നിർണയിക്ക ുന്ന കാര്യ മാകുന്ന ു; ആ “ദർശനം” റോം എന്ന ്രപതീകത്ത ാൽ സ്ഥ ാപിക്ക പ്പെ ടുന്ന ു. പതിനാലാം വചനത്ത ി “ദർശനം” എന്ന പദം ഹബക്ക ൂക്ക ് രണ്ട ാം അദ്ധ ്യ ായത്ത ിലുള്ള ദർശ പദത്ത ിനും അതേ തന്നെ യാണ്.

> ഞാൻ എന്റെ കാവലിന്മേൽ നിന്നുകൊള്ളും; ഗോപുരത്തിന്മേൽ എന്നെത്തന്നെ നിലനിറുത്തും; അവൻ എന്നോടു എന്തു അരുളിച്ചെയ്യും എന്നും, ഞാൻ ശാസിക്കപ്പെടുമ്പോൾ എന്തു ഉത്തരം പറയേണ്ടതുമെന്നു കാണേണ്ടതിന്നു ഞാൻ ജാഗരിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കും. അപ്പോൾ യഹോവ എന്നോടു ഉത്തരം അരുളിച്ചെയ്തു: ദർശനം എഴുതുക; വായിക്കുന്നവൻ ഓടുവാൻ തക്കവണ്ണം അതിനെ പലകകളിന്മേൽ വ്യക്തമായി എഴുതുക. ദർശനം ഇനിയും നിയമിക്കപ്പെട്ട കാലത്തേക്കുള്ളതാകുന്നു; എന്നാൽ അന്ത്യത്തിൽ അതു പ്രസ്താവിക്കുകയും അസത്യം പറയാതിരിക്കയും ചെയ്യും; അതു താമസിക്കുന്നതുപോലെ തോന്നിയാലും അതിന്നായി കാത്തിരിക്ക; അതു നിശ്ചയമായി വരും; താമസിക്കയില്ല. ഹബക്കൂക് 2:1–3.

ഒന്നാം വാക്യത്തിലുള്ള “reproved” എന്ന പദത്തിന് “വാദിച്ചു” എന്നതാണ് അർത്ഥം. ഒന്നാം ദൂതന്റെയും രണ്ടാം ദൂതന്റെയും പ്രസ്ഥാനത്തിന്റെ ചരിത്രത്തിൽ ഗോപുരത്തിന്മേൽ നിർത്തപ്പെട്ട കാവൽക്കാരൻ വില്യം മില്ലറായിരുന്നു; പ്രവചനാത്മക പ്രതീകഭാഷയിൽ, തന്റെ ചരിത്രത്തിലെ വിവാദത്തിൽ താൻ എന്ത് ഉത്തരം പറയണമെന്നു അവൻ ചോദിച്ചപ്പോൾ, ദർശനം എഴുതുവാൻ അവനോടു കല്പിക്കപ്പെട്ടു; ആ ദർശനം റോമിന്റെ പ്രതീകത്താൽ സ്ഥാപിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. ഈ സത്യത്തോടു യോജിച്ചുകൊണ്ട്, മില്ലറൈറ്റുകൾ ഹബക്കൂക്ക് ഗ്രന്ഥത്തിലെ ഈ മൂന്നു വാക്യങ്ങളുടെ നിവൃത്തിയായി 1843-ലെ പയനിയർ ചാർട്ട് പ്രസിദ്ധീകരിച്ചപ്പോൾ, അവർ തങ്ങൾ ഏർപ്പെട്ടിരുന്ന വിവാദത്തിന്റെ ഹൃദയഭാഗത്തേക്കു തന്നെയാണ് സൂചന നൽകിയതു. ദർശനം സ്ഥാപിച്ച ശക്തി അന്ത്യോക്കസ് എപ്പിഫനീസ് ആണെന്ന മണ്ടത്തരമായ വാദത്തേക്കുള്ള അവരുടെ ആ സൂചന ഹബക്കൂക്ക് രണ്ടാം അധ്യായത്തിലെ വിവാദത്തെ പ്രതിനിധീകരിക്കുന്നതാണെന്നു അവർ നിർവിവാദം മനസ്സിലാക്കിയിരുന്നില്ല; എങ്കിലും സിസ്റ്റർ വൈറ്റ് ആ ചാർട്ട് “കർത്താവിന്റെ കൈയാൽ നയിക്കപ്പെട്ടതും, അതിൽ മാറ്റം വരുത്തരുതാത്തതുമാണ്” എന്നു പറഞ്ഞു; അതുകൊണ്ട് ചാർട്ടിലെ ആ വിവാദസൂചന ദൈവത്തിന്റെ കൈയിൽ നിന്നുള്ളതായിരുന്നു.

1844 ഏ്രപിൽ 19-നുണ്ട ായ ആദ്യ നിരാശയാണ് ഹബക്ക ൂക്ക ും മത്ത ായിയുടെ പത്ത ് കന്യ കമാരുടെ ഉപമയും സൂചിപ്പ ിക്ക ുന്ന താമസകാലത്ത ിന് തുടക്ക ം കുറിച്ച തെന്ന ് മില്ല റൈറ്റ ുകൾ ശരിയായി മനസ്സ ിലാക്ക ി. കൂടാതെ, ആ രണ്ട ു ്രപവചനങ്ങ ളും യെഹെസ്കേൽ പ്രന്ത ണ്ട ാം അധ്യ ായവുമായി നേരിട്ട ് ബന്ധ പ്പെ ട്ട ിരിക്ക ുന്ന ുവെന്ന അവിടെ ഓരോ ദർശനത്ത ിന്റെയും ഫലം സംഭവിക്ക ുന്ന ഒരു കാലഘട്ട ത്തെ യെഹെസ്കേൽ നിർദേശിക്ക ുന്ന ുവെന്ന ും അവർ

മനസ്സ ിലാക്ക ി. “ദർശനം” എന്ന ആ വാക്ക ്, നാം ഇപ്പേ ാൾ പരിഗണിച്ച ുകൊണ്ട ിരിക്ക ുന്ന അതേ എ് ബ്രായ പദമാണ്. അതുകൊണ്ട ുതന്നെ ജോൺസ് ഇങ്ങ നെ ്രപസ ്താവിക്ക ുമ്പേ ാൾ അദ്ദേ ഹ ശരിയാണ്: “റോം ദൃശ്യ രംഗത്ത ് വരുമ്പേ ാൾ,” അപ്പേ ാൾ “ദർശനത്തെ സ്ഥ ാപിക്ക ുന്ന തു, ദർശനത്ത ിന്റെ മഹത്ത ായ ഒരു ലക്ഷ ്യ മായതു, സകലകാലത്തേ ക്ക ുമായി ദൈവം ്രപവാചകന്മ ാർ മുഖാന്ത രം നൽകിയിരിക്ക ുന്ന ദർശനരേഖയിലെ ്രപധാന അടയാളക്ക ല്ല ായതു” അവിടെ ്രപവേശിക്ക ുന്ന ു. റോമാണ് ദൈവത്ത ിന്റെ ്രപവചനവചനത്ത ിെ സമ്പ ൂർണ്ണ ദർശനത്തെ സ്ഥ ാപിക്ക ുന്ന ത്; അതിലും ്രപത്യേ കമായി പറഞ്ഞ ാൽ, പതിനൊന്ന ാം അധ്യ ായത്ത ിന്റെ മുഴുവൻ ഘടനയും പണിതിരിക്ക ുന്ന ത് റോമിന്മേ ലാണ്.

ഡാനിയേലിന്റെ പതിനൊന്നാം അധ്യായത്തിന്റെ അന്തിമ നിവൃത്തിയെ സിസ്റ്റർ വൈറ്റ് പരാമർശിക്കുമ്പോൾ, “ഈ പ്രവചനത്തിന്റെ നിവൃത്തിയായി നടന്ന ചരിത്രത്തിലെ വളരെ ഭാഗം വീണ്ടും ആവർത്തിക്കപ്പെടും” എന്നു പ്രസ്താവിക്കുന്നതിലൂടെ, ഇതിനകം നിവൃത്തിയായിരുന്ന പതിനൊന്നാം അധ്യായത്തിലെ ചരിത്രങ്ങൾ ഡാനിയേലിന്റെ പതിനൊന്നാം അധ്യായത്തിലെ അന്തിമ വാക്യങ്ങളുടെ പ്രതിരൂപങ്ങളായിരുന്നുവെന്ന് അവർ തിരിച്ചറിയിക്കുന്നു. പതിനൊന്നാം അധ്യായത്തിലെ അന്തിമ വാക്യങ്ങളുടെ വിഷയം വടക്കൻ രാജാവാണ്; അവിടെ അവൻ ആധുനിക റോമിനെ പ്രതിനിധീകരിക്കുന്നു. അതിനാൽ, ഡാനിയേലിന്റെ പതിനൊന്നാം അധ്യായത്തിൽ ആവർത്തിക്കപ്പെടുന്ന ചരിത്രങ്ങൾ റോംയെ പ്രതിനിധീകരിക്കുന്ന ചരിത്രങ്ങളാണ്.

പതിനൊന്നാം അധ്യായത്തിന്റെ അവസാന ആറു വാക്യങ്ങളിൽ ആധുനിക റോം (വടക്കൻ രാജാവ്) മൂന്നു ഭൗമശാസ്ത്രപര ശക്തികളെ ജയിക്കുന്നു. നാല്പതാം വാക്യത്തിൽ അവൻ തെക്കൻ രാജാവിനെ (1989-ലെ മുൻ സോവിയറ്റ് യൂണിയൻ), മനോഹര ദേശത്തെ (ഉടൻ വരാനിരിക്കുന്ന ഞായർനിയമ സമയത്തെ ഐക്യനാടുകൾ), മിസ്രയീമിനെ (ഐക്യരാഷ്ട്രസഭ മുഖാന്തരം പ്രതിനിധീകരിക്കപ്പെടുന്ന സമസ്ത ലോകം) ജയിക്കുന്നു. ദാനിയേൽ പതിനൊന്നാം അധ്യായത്തിൽ അന്നത്തെ അറിയപ്പെട്ടിരുന്ന ലോകത്തെ കീഴടക്കുന്നതിനായി പുറജാതീയ റോം മൂന്നു ഭൗമശാസ്ത്രപര ശക്തികളെ ജയിക്കുന്നതായി പ്രതിനിധീകരിക്കപ്പെടുന്നു; അതുപോലെ തന്നേ ഭൂമിയെ കൈവശപ്പെടുത്തുന്നതിനായി പാപ്പാ റോം മൂന്നു ഭൗമശാസ്ത്രപര ശക്തികളെ ജയിക്കുന്നതായി പ്രതിനിധീകരിക്കപ്പെടുന്നു.

അധ്യ ായത്ത ിൽ പൗരാണിക റോമിനെ ആദ്യ മായി പരാമർശിക്ക ുന്ന ത് പതിനാലാം വാക്യ ത്ത ിലാണ്; ദർശനം സ്ഥ ാപിക്ക ുന്ന ചിഹ്ന മായി അത തിരിച്ച റിയുന്ന തിനായാണ് അങ്ങ നെ ചെയ്യ ുന്ന ത്; എന്ന ാൽ അതിന്റെ അധികാരോത്ഥ ാനം പതിനാറാം വാക്യ ം വരെയും വിഷയമാക്ക പ്പെ ടുന്ന ില്ല . അലക ്സാണ്ട ർ മഹാന്റെ രാജ്യ ം ദൈവത്ത ി ്രപവചനവചനത്ത ിന്റെ നിവൃത്ത ിയായി നാല് ഭാഗങ്ങ ളായി

വിഭജിക്ക പ്പെ ട്ട ു; എങ്ക ിലും, ആ നാല് ഭാഗങ്ങ ളും വേഗത്ത ിൽ രണ്ട ് ് പ്ര
വൈരിപക്ഷ ങ്ങ ളായി ഏകീകരിക്ക പ്പെ ട്ട ു; അധ്യ ായത്ത ിന്റെ
അവസാനത്തോ ാളം തുടരുന്ന പ്രവചനവിവരണത്ത ിൽ അവയെ
തെക്ക ിന്റെ രാജാവോ വടക്ക ിന്റെ രാജാവോ എന്ന ിങ്ങ നെ
തിരിച്ച റിയുന്ന ു. പതിനാലാം വാക്യ ത്ത ിൽ ഉയർന്ന ് വരുന്ന ശക്ത ിയാ
റോമിനെ, ദർശനം സ്ഥ ാപിക്ക ുവാൻ പോകുന്ന ശക്ത ിയായി,
പരാമർശിക്ക ുന്ന ു; എന്ന ാൽ പ്രതിപാദിക്ക പ്പെ ടുന്ന വിഷയങ്ങ ൾ
വടക്ക ിന്റെ രാജാവിനാലും തെക്ക ിന്റെ രാജാവിനാലും
പ്രതിനിധീകരിക്ക പ്പെ ടുന്ന അലക ്സാണ്ട റുടെ രാജ്യ ത്ത ിന്റെ
അവശിഷ്ട ങ്ങ ൾ തമ്മ ിലുള്ള പോരാട്ട ങ്ങ ളാണ്.

പതിനഞ്ചാം വാക്യത്തിൽ ആ രണ്ടു രാജാക്കന്മാരും ഇനിയും തങ്ങളുടെ പോരാട്ടത്തിൽ ഏർപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു, വടക്കൻ രാജാവാണ് ജയിച്ചു കൊണ്ടിരിക്കുന്നത്. എന്നാൽ പതിനാറാം വാക്യത്തിൽ റോം എത്തിച്ചേരുന്നു; അവിടെ വാക്യം ഇങ്ങനെ പറയുന്നു: “But he that cometh against him,” അഥവാ, തെക്കൻ രാജാവിന്മേൽ ഇപ്പോൾ ജയിച്ചു കൊണ്ടിരുന്ന വടക്കൻ രാജാവിനെതിരെ റോം വരുമ്പോൾ, വടക്കൻ രാജാവിന് റോമിനെതിരെ നിലകൊള്ളാൻ കഴിയുകയില്ല. റോം ജയിക്കുന്നു; കൂടാതെ പതിനാറാം വാക്യത്തിൽ, റോം യെഹൂദയുടെ മഹത്വമുള്ള ദേശത്തും നിലകൊള്ളേണ്ടതായിരുന്നു. പതിനേഴാം വാക്യത്തിൽ റോം “set his face to enter with the strength of his whole kingdom” ചെയ്യുകയും ചെയ്യും. തനിക്കുമുൻപിൽ നിലകൊള്ളാൻ കഴിയാതിരുന്ന വടക്കൻ രാജാവിനെ അവൻ കീഴടക്കി; തുടർന്ന് അവൻ യെഹൂദയെ കൈവശപ്പെടുത്തി; പിന്നെ അവൻ മിസ്രയീമിൽ പ്രവേശിച്ചു.

> ആ കാലങ്ങളിൽ അനേകർ ദക്ഷിണദേശരാജാവിനെതിരെ എഴുന്നേലക്കും; നിന്റെ ജനത്തിൽ നിന്നുള്ള കള്ളന്മാരും ദർശനം സ്ഥാപിപ്പാൻ തങ്ങളെത്തന്നേ ഉയർത്തിക്കൊള്ളും; എങ്കിലും അവർ വീഴും. പിന്നെ ഉത്തരദേശരാജാവ് വന്നു ഒരു മൺകുന്ന് പണിതുയർത്തി ഏറ്റവും ഉറപ്പുള്ള പട്ടണങ്ങളെ പിടിച്ചടക്കും; ദക്ഷിണദേശത്തിന്റെ ഭുജങ്ങളും അവന്റെ തിരഞ്ഞെടുത്ത ജനവും പ്രതിരോധിച്ചുനിൽക്കയില്ല; പ്രതിരോധിച്ചുനിൽപ്പാൻ യാതൊരു ശക്തിയും ഉണ്ടാകയുമില്ല. എന്നാൽ അവന്റെ നേരെ വരുന്നവൻ താന്തോന്നി പ്രകാരം പ്രവർത്തിക്കും; അവന്റെ മുമ്പാകെ ആരും നിലകൊള്ളുകയില്ല; മഹിമയുള്ള ദേശത്തിൽ അവൻ നിലകൊള്ളും; അത് അവന്റെ കയ്യാൽ നശിച്ചുപോകും. തന്റെ മുഴുവൻ രാജ്യത്തിന്റെ ശക്തിയോടും കൂടെ പ്രവേശിപ്പാൻ അവൻ തന്റെ മുഖം തിരിക്കും; നേരുള്ളവരും അവനോടുകൂടെ ഉണ്ടാകും; ഇങ്ങനെ അവൻ പ്രവർത്തിക്കും; സ്ത്രീകളുടെ പുത്രിയെ അവൻ അവന്നു കൊടുക്കും, അവളെ ദുഷിപ്പിച്ചുകൊണ്ട്; എങ്കിലും അവൾ അവന്റെ പക്ഷത്ത് നിലകൊള്ളുകയില്ല, അവന്നു അനുകൂലയായിരിക്കയും ഇല്ല. ദാനിയേൽ 11:14–17.

ഈ വാക്യ ങ്ങ ളിൽ ദൃശ്യ മാക്ക പ്പെ ട്ട ജയ പ്രാപനം ദാനിയേൽ എട്ട ാം അധ്യ ായത്ത ിന്റെ ഒരു നിറവേറലാകുന്ന ു.

> അവയിൽ ഒന്നിൽനിന്നു ഒരു ചെറിയ കൊമ്പു പുറപ്പെട്ടുവന്നു; അതു തെക്കോട്ടും കിഴക്കോട്ടും മനോഹരദേശത്തോട്ടും അത്യന്തം വലുതായി വളർന്നു. ദാനിയേൽ 8:9.

ഒൻപതാം വാക്യത്തിലെ ചെറിയ കൊമ്പ് വിജാതീയ റോമമാണ്; ഒൻപതാം വാക്യം, പതിനൊന്നാം അധ്യായത്തിലെ പതിനാലു മുതൽ പതിനേഴു വരെയുള്ള വാക്യങ്ങളോടൊത്തിരിക്കെ, വിജാതീയ റോം ലോകത്തിന്റെ മേൽ അധികാരം ഏറ്റെടുക്കുമ്പോൾ മൂന്ന് ഭൂമിശാസ്ത്രപരമായ പ്രദേശങ്ങളെ കീഴടക്കും എന്നു തിരിച്ചറിയിക്കുന്നു. ആ പ്രദേശങ്ങൾ തെക്ക് (ഈജിപ്ത്), കിഴക്ക് (സിറിയ, വടക്കൻ രാജാവ്), മനോഹരദേശം (യെഹൂദാ) എന്നിവയായിരുന്നു. പതിനാറും പതിനേഴും വാക്യങ്ങളിലെ ചരിത്രം, നാൽപ്പത് മുതൽ നാൽപ്പത്തിമൂന്ന് വരെ ഉള്ള വാക്യങ്ങളിൽ ആധുനിക റോമിന്റെ ചരിത്രപരമായ മൂന്ന് ഘട്ടങ്ങളുള്ള കീഴടക്കലിന്റെ പ്രതിരൂപമായി നിൽക്കുന്നു; കാരണം സിസ്റ്റർ വൈറ്റ് പ്രസ്താവിച്ചതുപോലെ, "ഈ പ്രവചനത്തിന്റെ നിവൃത്തിയായി സംഭവിച്ച ചരിത്രത്തിന്റെ വലിയൊരു പങ്ക് വീണ്ടും ആവർത്തിക്കപ്പെടും."

> "വടക്കൻ രാജാവായ അന്ത്യോക്കൊസിന്റെ മുമ്പിൽ മിസ്രയീമിന് നിലകൊള്ളാൻ കഴിഞ്ഞില്ലെങ്കിലും, ഇപ്പോൾ തന്റെ നേരെ വന്നിരുന്ന റോമാക്കാരുടെ മുമ്പിൽ അന്ത്യോക്കൊസിന്നും നിലകൊള്ളാൻ കഴിഞ്ഞില്ല. ഉയർന്നുവരികയായിരുന്നു ഈ ശക്തിക്കെതിരെ ഇനി യാതൊരു രാജ്യങ്ങൾക്കും പ്രതിരോധിച്ച് നിലനിൽക്കാൻ സാധ്യമായിരുന്നില്ല. ക്രി.മു. 65-ൽ പോംപേയ്യൂസ് അന്ത്യോക്കൊസ് ഏഷ്യാറ്റിക്കസിന്റെ സ്വത്തുക്കൾ അപഹരിച്ച് സിറിയയെ റോമൻ പ്രവിശ്യയാക്കി ചുരുക്കിയപ്പോൾ, സിറിയ ജയിക്കപ്പെടുകയും റോമൻ സാമ്രാജ്യത്തിൽ ചേർക്കപ്പെടുകയും ചെയ്തു."

> "അതേ ശക്തി വിശുദ്ധദേശത്തും നിലകൊണ്ട് അതിനെ ദഹിപ്പിക്കേണ്ടതുമായിരുന്നു. ക്രി.മു. 162-ൽ സഖ്യബന്ധത്തിലൂടെ റോം ദൈവജനമായ യെഹൂദന്മാരുമായി ബന്ധപ്പെട്ടുവന്നു; ആ തീയതി മുതൽ അതിന് പ്രവചനകാലക്രമത്തിൽ ഒരു പ്രമുഖ സ്ഥാനം ലഭിക്കുന്നു. എന്നിരുന്നാലും, യഥാർത്ഥ വിജയം മുഖേന അത് യെഹൂദ്യയുടെ മേൽ അധികാരം നേടിയതു ക്രി.മു. 63-ൽ മാത്രമായിരുന്നു; അതും താഴെപ്പറയുന്ന രീതിയിൽ."

> പൊന്ത ുസിന്റെ രാജാവായ മിത്രിദാതേസിനെതിരായ തന്റെ സൈനികയാത്രയിൽനിന്ന ് പോംപേയി മടങ്ങ ിവന്ന പ്പേ ാൾ, ഹിർക്ക ാനുസും അരിസ്റ്റേ ാബുലുസും എന്ന രണ്ട ു മത്സ രാർത്ഥ ികൾ യെഹൂദ്യ യുടെ കിരീടത്ത ിനുവേണ്ട ി പോരാടിക്കെ ാണ്ട ിരുന്ന ു. അവരുടെ കാര്യ ം പോംപേയിയുടെ മുമ്പ ാകെ വന്ന ു; അരിസ്റ്റേ ാബുലുസിന്റെ അവകാശവാദങ്ങ ളുടെ അനീതിത്വ ം അവൻ വേഗത്ത ിൽ മനസ്സ ിലാക്ക ിയെങ്ക ിലും, ദീർഘകാലമായി

ആ്ര ഗഹിച്ച ിരുന്ന അറേബ്യ യിലെ തന്റെ സൈനികയാ്ര ത
കഴിഞ്ഞ ശേഷം മാ്ര തമേ ഈ വിഷയത്ത ിൽ വിധിനിർണ്ണ യം നടത്ത ൂ
എന്ന ും, പിന്നെ മടങ്ങ ിവന്ന ് നീതിയുക്ത വും യോഗ്യ വുമായി തോന്ന
വിധത്ത ിൽ അവരുടെ കാര്യ ങ്ങ ൾ തീർപ്പ ാക്ക ാമെന്ന ും അവൻ
ആ്ര ഗഹിച്ച ു. പോംപേയിയുടെ യഥാർത്ഥ മനോഭാവങ്ങ ൾ
മനസ്സ ിലാക്ക ിയ അരിസ്റ്റേ ാബുലുസ് അതിവേഗം യെഹൂദ്യ യിലേക്ക ു
മടങ്ങ ി, തന്റെ ്ര പജകളെ ആയുധധാരികളാക്ക ി, ശക്ത മായ
്ര പതിരോധത്ത ിനായി ഒരുക്ക മൊരുക്ക ി; മറ്റെ ാരാൾക്ക ു
വിധിക്ക പ്പെ ടുമെന്ന ു മുൻകൂട്ട ി കണ്ട ിരുന്ന കിരീടം എന്ത ു
വിലകൊടുത്ത ും കൈവശം വച്ച ുനിർത്ത ണമെന്ന ു അവൻ
ദൃഢനിശ്ച യം ചെയ്ത ു. പോംപേയി ആ ഒളിച്ചേ ാടിയവനെ അടുപ്പ മായി
പിന്ത ുടർന്ന ു. അവൻ യെരൂശലേമിനടുത്തെ ത്ത ിയപ്പേ ാൾ,
അരിസ്റ്റേ ാബുലുസ് തന്റെ നടപടിയെക്ക ുറിച്ച ു മനസ്സ ുമാറിത്ത ുടങ്ങ ി;
അവനെ നേരിൽ കാണുവാൻ പുറത്ത ുവന്ന ു, പൂർണ കീഴടങ്ങ ലും
വലിയ തുക പണവും വാഗ്ദാനം ചെയ്ത് കാര്യ ങ്ങ ൾ ഒത്ത ുതീർക്ക ാൻ
്ര ശമിച്ച ു. ഈ നിർദേശം അംഗീകരിച്ച് പോംപേയി, പണം
കൈപ്പ റ്റ ുന്ന തിനായി, സൈനികരുടെ ഒരു വിഭാഗത്ത ിന്റെ തലവനായി
ഗബിനിയുസിനെ അയച്ച ു. എന്ന ാൽ ആ ലെഫ്റ്റ നന്റ്-ജനറൽ
യെരൂശലേമിലെത്ത ിയപ്പേ ാൾ, കവാടങ്ങ ൾ അവന്റെ നേരെ
അടച്ച ിരിക്ക ുന്ന ു എന്ന ു കണ്ട ു; നഗരത്ത ിന് ആ ധാരണ്ര പകാരം
നിലകൊള്ള ാനാവില്ല എന്ന ു മതിലുകളുടെ മുകളിൽനിന്ന ് അവനോടു
അറിയിച്ച ു.

“ഇങ്ങ നെ ശിക്ഷ യില്ല ാതെ വഞ്ച ിക്ക പ്പെ ടാതിരിക്കേ ണ്ട തിന്ന
പോംപേയി തന്റെ കൂടെ പാർപ്പ ിച്ച ിരുന്ന അരിസ്റ്റേ ാബുലോസിനെ
ഇരുമ്പ ുകെട്ട ി തടവിലാക്ക ി, ഉടൻ തന്നെ തന്റെ സമസ്ത
സൈന്യ ത്തേ ാടുകൂടി യെരൂശലേമിനെതിരെ കുതിച്ച ു.
അരിസ്റ്റേ ാബുലോസിന്റെ പക്ഷ ക്ക ാരോ ആ സ്ഥ ലത്തെ
്ര പതിരോധിക്കേ ണ്ട തിന്ന ു സന്ന ദ്ധ രായി; ഹൈർക്ക ാനോസിന്റെ
പക്ഷ ക്ക ാരോ കവാടങ്ങ ൾ തുറക്കേ ണ്ട തിന്ന ു ്ര ശമിച്ച ു. ഇവരാണ്
ഭൂരിപക്ഷ മായിരുന്ന തും ജയിക്ക ുകയും ചെയ്തതുകൊണ്ട ു,
പോംപേയിക്ക ു നഗരത്ത ിലേക്ക ു സ്വ ത്ര ന്ത ്ര പവേശനം ലഭിച്ച ു. അപ്പേ
അരിസ്റ്റേ ാബുലോസിന്റെ അനുയായികൾ
ദേവാലയപർവ്വ തത്ത ിലേക്ക ു പിന്മ ാറി; ആ സ്ഥ ലം സംരക്ഷ ിക്ക ു
അവർ എ്ര ത ദൃഢനിശ്ച യത്തേ ാടെയുണ്ട ായിരുന്ന ുവോ, അതിനെ
കീഴടക്ക ുവാൻ പോംപേയിയും അ്ര ത തന്നേ
ദൃഢനിശ്ച യത്തേ ാടെയിരുന്ന ു. മൂന്ന ു മാസങ്ങ ളുടെ അവസാനം
ആ്ര കമണം നടത്ത ുവാൻ മതിലിൽ മതിയായൊരു
പൊളിവുണ്ട ാക്ക പ്പെ ട്ട ു; വാളിന്റെ ബലത്ത ിൽ ആ സ്ഥ ലം
പിടിച്ചെ ടുത്ത ു. തുടർന്ന ് ഉണ്ട ായ ഭയങ്ക ര സംഹാരത്ത ിൽ പ്ര ന്ത ണ്ട
പേർ കൊല്ല പ്പെ ട്ട ു. ദൈവശു്ര ശൂഷയിൽ അന്ന ു ഏർപ്പെ ട്ട ിരുന്ന
പുരോഹിതന്മ ാർ, ശാന്ത മായ കൈയും അചഞ്ച ലമായ
ഉദ്ദേ ശവുംകൊണ്ട ു തങ്ങ ളുടെ പതിവുപണിയെ
തുടർന്ന ുകൊണ്ട ിരുന്ന തു കാണുന്ന തു ഹൃദയഭേദകമായ

> ദൃശ്യ മാണെന്ന ് ചരിത്രകാരൻ നിരീക്ഷ ിക്ക ുന്ന ു; ചുറ്റ ുമെങ്ങ ും ഭീകരകൊലാഹലം പൊങ്ങ ിക്കൊ ാണ്ട ിരിക്കെ യും, അവരുടെ സുഹൃത്ത ുക്ക ൾ അവരുടെ ചുറ്റ ും സംഹരിക്ക പ്പെ ടുകയുമായിരുന്ന ു; പലപ്പേ ാഴും അവരുടെ സ്വ ന്ത ം രക്ത ം അവരുടെ യാഗങ്ങ ളുടെ രക്ത ത്തേ ാടുകൂടി കലരുകയും ചെയ ്തിരുന്ന ു; എന്ന ിരുന്ന ാലും അവർ അതൊന്ന ും അറിയാത്ത വരെന്ന പോലെ തോന്ന ിച്ച ു."
>
> "യുദ്ധത്തിന് വിരാമമിട്ട ശേഷം, പൊംപേയു യെരൂശലേമിന്റെ മതിലുകൾ തകർത്തു, യെഹൂദ്യയുടെ അധികാരപരിധിയിൽ ഉണ്ടായിരുന്ന നിരവധി നഗരങ്ങളെ സിറിയയുടെ അധികാരപരിധിക്കു കീഴിലാക്കി, യെഹൂദന്മാരിന്മേൽ കരം ചുമത്തി. ഇപ്രകാരം ആദ്യമായി, ജയവിജയത്തിലൂടെ, യെരൂശലേം 'മഹിമയുള്ള ദേശത്തെ' അതിന്റെ ഇരുമ്പുപിടിയിൽ പൂർണ്ണമായി നശിപ്പിക്കുന്നതുവരെ മുറുകെ പിടിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കേണ്ടിയിരുന്ന ആ ശക്തിയുടെ കൈകളിൽ ഏൽപ്പിക്കപ്പെട്ടു."
>
> "'വാക്യം 17. തന്റെ മുഴുവൻ രാജ്യത്തിന്റെ ശക്തിയോടുകൂടെ പ്രവേശിപ്പാൻ അവൻ തന്റെ മുഖം തിരിക്കും; അവനോടുകൂടെ നേരുള്ളവരും ഉണ്ടായിരിക്കും; അങ്ങനെ അവൻ ചെയ്യും; അവൻ സ്ത്രീകളിൽ പുത്രിയെ അവന്നു കൊടുക്കും, അവളെ ദുഷിപ്പിച്ചുകൊണ്ടു; എന്നാൽ അവൾ അവന്റെ പക്ഷത്തു നിലനിൽക്കയില്ല, അവന്നു വേണ്ടി ഇരിക്കയുമില്ല.'"
>
> "ഈ വാക്യത്തിന് ബിഷപ്പ് ന്യൂട്ടൺ മറ്റൊരു വായന നൽകുന്നു; അതു ആശയം കൂടുതൽ വ്യക്തമായി പ്രകടിപ്പിക്കുന്നതുപോലെ തോന്നുന്നു; അതിങ്ങനെ: 'അവൻ സമസ്ത രാജ്യത്തിലും ബലപ്രയോഗത്തോടെ പ്രവേശിക്കുവാൻ തന്റെ മുഖം നിശ്ചയിക്കും.' 16-ാം വാക്യം നമ്മെ റോമാക്കാർ സിറിയയെയും യെഹൂദ്യയെയും കീഴടക്കിയിടത്തേക്കു കൊണ്ടുവന്നു. റോം ഇതിനുമുമ്പേ മക്കദോനിയയെയും ത്രേസിനെയും കീഴടക്കിയിരുന്നു. അലക്സാണ്ടറിന്റെ 'സമസ്ത രാജ്യത്തിൽ' ഇപ്പോൾ ശേഷിച്ചിരുന്നത് ഈജിപ്റ്റ് മാത്രമായിരുന്നു; അത് ഇതുവരെ റോമൻ അധികാരത്തിന് അധീനമായിരുന്നില്ല; ആ അധികാരം ഇപ്പോൾ ആ ദേശത്തേക്കു ബലപ്രയോഗത്തോടെ പ്രവേശിക്കുവാൻ തന്റെ മുഖം നിശ്ചയിച്ചു." ഉറിയാ സ്മിത്ത്, Daniel and the Revelation, 258–260.

ഈ ലേഖനങ്ങളിൽ നാം ഇതിനകം തന്നെ, ഒന്നിലധികം പ്രാവശ്യം, ദാനിയേൽ പതിനൊന്നിന്റെ മുപ്പതും മുപ്പത്തൊന്നും ആയ വാക്യങ്ങൾ നാല്പതും നാല്പത്തൊന്നും ആയ വാക്യങ്ങളോടു എങ്ങനെ ഒത്തുചേരുന്നു എന്നും, മുപ്പതും മുപ്പത്തൊന്നും ആയ വാക്യങ്ങളുടെ ചരിത്രം മൂന്ന് കൊമ്പുകൾ വേരോടെ പറിച്ചുകളയപ്പെടുന്നതുമായും ഒത്തുചേരുന്നു എന്നും ശ്രദ്ധിച്ചുകഴിഞ്ഞിരിക്കുന്നു.

> ഞാൻ ആ കൊമ്പ ുകളെ ശ്രദ്ധ ിച്ച ുകൊണ്ട ിരിക്ക ുമ്പേ ാൾ, ഇതാ, അവയുടെ നടുവിൽ മറ്റെ ാരു ചെറിയ കൊമ്പ ് പൊങ്ങ ിയുയർന്ന ു; അതിന്റെ മുമ്പ ിൽ ആദ്യ ത്തെ കൊമ്പ ുകളിൽ മൂന്ന ു വേരോടെ പിഴുതുകളഞ്ഞ ു. ഇതാ, ആ കൊമ്പ ിൽ മനുഷ്യ ന്റെ

> കണ്ണ ുകളെപ്പേ ാലുള്ള കണ്ണ ുകളും വലിയ കാര്യ ങ്ങ ൾ സംസാരിക്ക ുന്ന
> ഒരു വായും ഉണ്ട ായിരുന്ന ു. ... അവന്റെ തലയിൽ ഉണ്ട ായിരുന്ന പത്ത ു
> കൊമ്പ ുകളെക്ക ുറിച്ച ും, പൊങ്ങ ിയുയർന്ന ആ മറ്റെ ാന്ന ിനെക്ക ുറി
> അതിന്റെ മുമ്പ ിൽ മൂന്ന ു വീണുപോയതിനെക്ക ുറിച്ച ും;
> കണ്ണ ുകളുണ്ട ായിരുന്ന , അത്യ ന്ത ം വലിയ കാര്യ ങ്ങ ൾ സംസാരിച്ച
> വായുണ്ട ായിരുന്ന , ഭാവത്ത ിൽ തന്റെ കൂട്ട ുകാരെക്ക ാൾ അധികം
> (പതാപമുള്ള തായി തോന്ന ിയ ആ കൊമ്പ ിനെക്ക ുറിച്ച ും. ദാനീയേൽ 7:8, 20.

ദാനിയേൽ എട്ടാം അധ്യായം ഒൻപതാം വാക്യം പൗരാണിക റോമിനെ സിംഹാസനത്തിൽ സ്ഥാപിച്ച ജയം നേടിയ മൂന്നു ഭൗഗോളിക പ്രദേശങ്ങളെ പ്രതിനിധീകരിക്കുന്നതുപോലെതന്നെ, കൊമ്പുകൾ പിഴുതുകളയപ്പെട്ടത് (ഹെറുലി, ഓസ്ട്രോഗോത്ത്, വാൻഡൽ എന്നിവയെ പ്രതിനിധീകരിക്കുന്നത്) പാപ്പാ റോമിനെ സിംഹാസനത്തിൽ സ്ഥാപിച്ച ജയം നേടിയ മൂന്നു ഭൗഗോളിക പ്രദേശങ്ങളെയും പ്രതിനിധീകരിച്ചു. ആ രണ്ടു ചരിത്രങ്ങളും ദാനിയേൽ പതിനൊന്നാം അധ്യായത്തിലെ നാൽപ്പതാം മുതൽ നാൽപ്പത്തിമൂന്നാം വാക്യങ്ങൾവരെ ഉള്ള ഭാഗത്തോടു യോജിച്ചുനിൽക്കുന്നു; മൂന്നു കൊമ്പുകൾ പിഴുതുകളയപ്പെട്ടത് മുപ്പതും മുപ്പത്തൊന്നും വാക്യങ്ങളിലെ ചരിത്രത്തോടു യോജിക്കുന്നു.

> "'വചനം 8. ഞാൻ ആ കൊമ്പുകളെ ശ്രദ്ധിച്ചു നോക്കിക്കൊണ്ടിരിക്കുമ്പോൾ, ഇതാ, അവയുടെ ഇടയിൽ മറ്റൊരു ചെറിയ കൊമ്പ് ഉയർന്നുവന്നു; അതിന്റെ മുമ്പിൽ ആദ്യത്തെ കൊമ്പുകളിൽ മൂന്നെണ്ണം വേരോടെ പിഴുതുകളയപ്പെട്ടു; ഇതാ, ആ കൊമ്പിൽ മനുഷ്യന്റെ കണ്ണുകളെപ്പോലെ കണ്ണുകളും വലിയ കാര്യങ്ങൾ സംസാരിക്കുന്ന ഒരു വായും ഉണ്ടായിരുന്നു.'"
>
> ദാനിയേൽ ആ കൊമ്പുകളെ പരിഗണിച്ചു. അവയുടെ ഇടയിൽ ഒരു വിചിത്രമായ പ്രസ്ഥാനം പ്രകടമായി. ഒരു ചെറുകൊമ്പ് (ആദിയിൽ ചെറുതായിരുന്നെങ്കിലും പിന്നീടത് അതിന്റെ കൂട്ടുകാരെക്കാൾ ബലവത്തായിത്തീർന്നു) അവയുടെ ഇടയിൽ സ്വയം ഉയർന്നുവന്നു. ശാന്തമായി സ്വന്തം സ്ഥാനമൊന്ന് കണ്ടെത്തി അതിൽ തൃപ്തിപ്പെടുന്നതിൽ അത് സംതൃപ്തനായിരുന്നില്ല; മറ്റുള്ളവയിൽ ചിലയെ അത് തള്ളിനീക്കി അവയുടെ സ്ഥാനങ്ങൾ കൈയേറിയിരിക്കണം എന്നതായിരുന്നു അതിന്റെ സ്വഭാവം. അതിന്റെ മുമ്പിൽ മൂന്നു രാജ്യങ്ങൾ വേർപറിച്ചുകളയപ്പെട്ടു. പിന്നീട് നമുക്ക് കൂടുതൽ സമഗ്രമായി ശ്രദ്ധിക്കേണ്ട അവസരം ഉണ്ടാകുന്നതുപോലെ, ഈ ചെറുകൊമ്പ് പാപ്പാത്വമായിരുന്നു. അതിന്റെ മുമ്പിൽ വേർപറിച്ചുകളയപ്പെട്ട ആ മൂന്നു കൊമ്പുകൾ ഹെറുലികൾ, ഒസ്ട്രോഗോത്തുകൾ, വാൻഡലുകൾ എന്നിവയായിരുന്നു. അവ വേർപറിച്ചുകളയപ്പെട്ടതിന്റെ കാരണം, അവ പാപ്പാത്വ ശ്രേണിവ്യവസ്ഥയുടെ ഉപദേശങ്ങളെയും അവകാശവാദങ്ങളെയും എതിർത്തവരായിരുന്നതിനാലും, അതിനാൽ റോമാ മെത്രാന്റെ സഭയിലെ പരമാധികാരത്തെയും എതിർത്തതിനാലുമായിരുന്നു.

> “അന്നിങ്ങനെ, ‘ഈ കൊമ്പിൽ മനുഷ്യന്റെ കണ്ണുകളെപ്പോലെ കണ്ണുകളും, വമ്പായ കാര്യങ്ങൾ സംസാരിക്കുന്ന ഒരു വായും ഉണ്ടായിരുന്നു’; ആ കണ്ണുകൾ പാപ്പാധികാര ശ്രേണിയുടെ സൂക്ഷ്മബുദ്ധി, ദൂരദർശിത്വം, കപടചാതുര്യം, മുൻകൂട്ടിക്കാണുന്ന വിവേകം എന്നിവയ്ക്കു യോജിച്ച ഒരു പ്രതീകമാണ്; വമ്പായ കാര്യങ്ങൾ സംസാരിക്കുന്ന ആ വായോ, റോമിലെ മെത്രാന്മാരുടെ അഹങ്കാരപരമായ അവകാശവാദങ്ങൾക്കു യോജിച്ച ഒരു പ്രതീകമാണ്.” Uriah Smith, Daniel and the Revelation, 132–134.

ബൈബിൾ പ്രവചനത്തിന്റെ ദർശനം സ്ഥാപിക്കുന്നത് റോമാണ്; പ്രത്യേകിച്ച് ദാനിയേൽ പതിനൊന്നാം അധ്യായത്തിലെ ദർശനം. ആ അധ്യായത്തിൽ, മില്ലറൈറ്റ് പ്രസ്ഥാനത്തിന് മുമ്പ് നിവൃത്തിയായിരുന്ന പ്രവചനചരിത്രത്തിന്റെ വലിയൊരു ഭാഗം ദാനിയേൽ പതിനൊന്നിന്റെ അവസാന ആറു വാക്യങ്ങളിൽ ആവർത്തിക്കപ്പെടേണ്ടതായിരുന്നു. പൗരാണിക റോമിനെയും പാപ്പാധിപത്യ റോമിനെയും സിംഹാസനത്തിൽ സ്ഥാപിച്ച മൂന്നു ഭൂമിശാസ്ത്രപരമായ തടസ്സങ്ങളുടെ കീഴടക്കൽ പതിനൊന്നാം അധ്യായത്തിൽ പ്രതിനിധീകരിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു; ആ രണ്ടു പ്രതിനിധാനങ്ങളും ആധുനിക റോം വീണ്ടും സിംഹാസനത്തിൽ സ്ഥാപിക്കപ്പെടുന്ന സമയത്തെ മാതൃകയായി സൂചിപ്പിക്കുന്നു. ദർശനം സ്ഥാപിക്കുന്നത് റോമാണ്; അതിന്റെ കാലത്തിൽ ആ പാപ്പാധിപത്യ റോം വെളിപ്പെടുന്നതാണെന്ന് പൗലോസ് തിരിച്ചറിയിക്കുന്നു.

> ആരും യാതൊരു വിധേനയും നിങ്ങളെ വഞ്ചിക്കരുത്; കാരണം ആദ്യം വിശ്വാസഭ്രംശം സംഭവിക്കയും നാശത്തിന്റെ പുത്രനായ പാപപുരുഷൻ വെളിപ്പെടുകയും ചെയ്തില്ലെങ്കിൽ ആ ദിവസം വരികയില്ല. ദൈവം എന്നു വിളിക്കപ്പെടുന്നതൊക്കെയും ആരാധനാർഹമായി കണക്കാക്കപ്പെടുന്നതൊക്കെയുംക്കാൾ മീതെ താനെത്തന്നെ എതിർത്ത് ഉയർത്തുന്നവൻ ആകുന്നു അവൻ; അങ്ങനെ അവൻ ദൈവമായെന്നപോലെ ദൈവത്തിന്റെ ആലയത്തിൽ ഇരുന്നു താനാണ് ദൈവമെന്ന് കാണിച്ചുകൊള്ളുന്നു. ഞാൻ ഇനിയും നിങ്ങളോടുകൂടെ ഉണ്ടായിരിക്കുമ്പോൾ ഈ കാര്യങ്ങൾ നിങ്ങളോടു പറഞ്ഞിരുന്നതു നിങ്ങൾ ഓർക്കുന്നില്ലയോ? ഇപ്പോൾ അവൻ തന്റെ സമയത്തു വെളിപ്പെടേണ്ടതിന്നു എന്താണ് തടഞ്ഞുകൊണ്ടിരിക്കുന്നതെന്നു നിങ്ങൾ അറിയുന്നു. 2 തെസ്സലോനിക്ക്യർ 2:3–6.

538-ആം ആണ്ട ിൽ ബൈബിൾ പ്രവചനത്ത ിലെ അഞ്ച ാമത്തെ രാജ്യ മെ
നിലയിൽ പാപ്പ ത്വ ം സിംഹാസനം ഏറ്റെ ടുത്ത ു; ആറാം വാക്യ ം
പരിഗണിക്ക ുന്ന പലരും, “538-ൽ പാപ്പ ത്വ ം വെളിപ്പെ ട്ട ുതീരുമെന്ന താണ്”
പൗലൊസ് അർത്ഥ മാക്ക ുന്ന തെന്ന ് സംശയമില്ല ാതെ ധരിക്ക ുമായിരുന്
ഇത് ശരിയായിരിക്ക ാം; എങ്ക ിലും പൗലൊസ് സൂചിപ്പ ിച്ച ിരുന്ന
കാര്യ ത്ത ിന്റെ ഏറ്റ വും കുറഞ്ഞ പക്ഷ ം ദ്വ ിതീയ സത്യ മായെങ്ക ിലും
അതാണ്. എല്ല ാ പ്രവാചകന്മ ാരെയും പോലെ, പൗലൊസും തന്റെ സ്വ ന്ത ം
കാലഘട്ട ത്തെ ക്ക ാൾ അധികമായി അന്ത ്യ ദിവസങ്ങ ളെക്ക ുറിച്ച ാണ്

സംസാരിക്ക ുന്ന ത്. പാപ്പ ത്വ ം എങ്ങ നെ ്രപവചനപരമായി
വെളിപ്പെ ടുമെന്ന തിനെക്ക ുറിച്ച ായിരുന്ന ു അദ്ദേ ഹം സൂചിപ്പ ിച്ച ത്; കാ
ഒരു ്രപവാചകനെന്ന നിലയിൽ അദ്ദേ ഹം മറ്റ ു എല്ല ാ ്രപവാചകന്മ ാരുമായും
യോജിപ്പ ിലായിരുന്ന ു. വരിക്ക ് മീതെ വരി; ദർശനം ഇല്ല ാത്ത വർ
നശിച്ച ുപോകുന്ന ു; ദർശനം ഇല്ല ാത്ത വർക്ക ് ദർശനം ഇല്ല ാത്ത ത്,
ദർശനത്തെ സ്ഥ ാപിക്ക ുന്ന ത് എന്ത ാണെന്ന ് അവർ
അറിയാത്ത തുകൊണ്ട ാണ്. റോം ദർശനത്തെ സ്ഥ ാപിക്ക ുന്ന ുവെന്ന
അറിയുന്ന തു ജീവനും മരണവും നിർണയിക്ക ുന്ന തരത്ത ിലുള്ള ഒരു
്രഗഹണമാണ്. മറ്റ ു ്രപവാചകന്മ ാരോടൊപ്പ മുള്ള യോജിപ്പ ിൽ, പാപ്പ ൽ
റോമിനെ—അതു തന്നെ യാണ് അന്ത ്യ ദിവസങ്ങ ളിലെ
റോം—വെളിപ്പെ ടുത്ത ുന്ന ത് “അവന്റെ കാലം” ആണെന്ന ് പൗലൊസ്
വ്യ ക്ത മാക്ക ുന്ന ു. റോമിനോടു ബന്ധ പ്പെ ട്ട ിരിക്ക ുന്ന ്രപവചനപര
“കാലം” തന്നെ യാണ് റോം എന്ത ാണെന്ന ും ആർ ആണെന്ന ും
വെളിപ്പെ ടുത്ത ുന്ന ത്.

ഈ പഠനം അടുത്ത ലേഖനത്തിൽ നാം തുടരും.

തെസ്സലോനിക്ക്യർക്കു എഴുതിയ തന്റെ രണ്ടാം ലേഖനത്തിൽ അപ്പൊസ്തലനായ പൗലൊസ്, പാപ്പാധികാരത്തിന്റെ സ്ഥാപനം വരുത്തിവെക്കും മഹത്തായ വിശ്വാസഭ്രംശത്തെ മുൻകൂട്ടി പ്രവചിച്ചു. ക്രിസ്തുവിന്റെ ദിവസം വരികയില്ല എന്നു അദ്ദേഹം പ്രസ്താവിച്ചു: “ആദ്യം വിശ്വാസഭ്രംശം വരികയും പാപപുരുഷൻ, നാശത്തിന്റെ പുത്രൻ, വെളിപ്പെടുകയും ചെയ്യാതെ അതു വരികയില്ല; അവൻ ദൈവമെന്നു വിളിക്കപ്പെടുന്നതിന്നും ആരാധിക്കപ്പെടുന്നതിന്നും ഒക്കെയും എതിർത്ത് തനിയെ ഉയർത്തുന്നു; അങ്ങനെ അവൻ ദൈവാലയത്തിൽ ദൈവമായി ഇരുന്നു താനേ ദൈവമെന്നു കാണിക്കുന്നു.” അതുപോലെതന്നെ, അപ്പൊസ്തലൻ തന്റെ സഹോദരന്മാരെ ഇപ്രകാരം മുന്നറിയിപ്പ് നൽകുന്നു: “അനീതിയുടെ മർമ്മം ഇപ്പൊഴേക്കും പ്രവർത്തിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നു.” 2 തെസ്സലോനിക്ക്യർ 2:3, 4, 7. അത്രയും പ്രാരംഭകാലത്തുതന്നെ, സഭയ്ക്കുള്ളിലേക്ക് ഇഴഞ്ഞുകയറി വരികയായിരുന്ന, പാപ്പാധികാരത്തിന്റെ വികാസത്തിനു വഴിയൊരുക്കുന്ന തെറ്റുകളെ അദ്ദേഹം കണ്ടിരുന്നു.

“ആദിയിൽ അല ്പാല ്പമായി, ആദ്യ ം രഹസ്യ മായും നിശ്ശ ബ്ദ മായും, പിന്നെ
ശക്ത ിയിൽ വർധിച്ച ് മനുഷ്യ രുടെ മനസ്സ ുകൾമേൽ ആധിപത്യ ം
നേടുന്ന തനുസരിച്ച ് കൂടുതൽ തുറന്ന ും, ‘അകൃത്യ ത്ത ിന്റെ രഹസ്യ ം’
തന്റെ വഞ്ച നാപരവും ദൈവനിന്ദ ാപരവുമായി ്രപവർത്ത ി
മുന്നേ ാട്ട ുകൊണ്ട ുപോയി. ഏകദേശം ്രഗഹിക്ക ാനാകാത്ത വിധം തന്നേ
ജാതീയതയുടെ ആചാരങ്ങ ൾ ്രകിസ ്തീയ സഭയിലേക്ക ു കടന്ന ുകയറി.
ഒത്ത ുതീർപ്പ ിന്റെയും അനുരൂപീകരണത്ത ിന്റെയും ആത്മ ാവ്,
ജാതീയതയുടെ അധീനതയിൽ സഭ അനുഭവിച്ച ഭീകരമായ
പീഡനങ്ങ ളാൽ ഒരു കാലത്തേ ക്ക ് നിയ്രന്ത ിക്ക പ്പെ ട്ട ു. എന്ന ാൽ പ
അവസാനിക്ക ുകയും ്രകിസ ്തുമതം രാജാക്ക ന്മ ാരുടെ അരമനകളിലും

സഭാമണ്ഡപങ്ങളിലുമായി പ്രവേശിക്കുകയും ചെയ്തപ്പോൾ, അവൾ ക്രിസ്തുവിന്റെയും അവന്റെ അപ്പൊസ്തലന്മാരുടെയും വിനയപൂർണ്ണമായ ലാളിത്യം ഉപേക്ഷിച്ചു, ജാതീയ പുരോഹിതന്മാരുടെയും ഭരണാധികാരികളുടെയും പ്രൗഢിയും അഹങ്കാരവും സ്വീകരിച്ചു; ദൈവത്തിന്റെ ആവശ്യങ്ങൾക്കു പകരം മനുഷ്യസിദ്ധാന്തങ്ങളെയും പാരമ്പര്യങ്ങളെയും അവൾ പ്രതിഷ്ഠിച്ച നാലാം നൂറ്റാണ്ടിന്റെ ആദ്യഭാഗത്തിൽ കോൺസ്റ്റന്റൈന്റെ നാമമാത്രമായ മതപരിവർത്തനം വലിയ ആനന്ദോത്സവത്തിന് കാരണമായി; നീതിയുടെ ഒരു രൂപം ധരിച്ചുകൊണ്ടു ലോകം സഭയിലേക്കു നടന്നു കയറി. ഇപ്പോൾ അഴിമതിയുടെ പ്രവർത്തി വേഗത്തിൽ പുരോഗമിച്ചു. ജാതീയത, തോൽപ്പിക്കപ്പെട്ടതായി പ്രത്യക്ഷപ്പെട്ടിരുന്നെങ്കിലും, യഥാർത്ഥത്തിൽ ജയിച്ചവളായി മ അവളുടെ ആത്മാവാണ് സഭയെ നിയന്ത്രിച്ചത്. അവളുടെ ഉപദേശങ്ങളും ചടങ്ങുകളും അന്ധവിശ്വാസങ്ങളും, ക്രിസ്തുവിന്റെ അനുയായികളെന്നു പ്രസ്താവിച്ചവരുടെ വിശ്വാസത്തിലും ആരാധനയിലും ഉൾക്കൊള്ളപ്പെട്ടു."

"വിഗ്രഹാരാധനയും ക്രിസ്തീയതയും തമ്മിലുള്ള ഈ വിട്ടുവീഴ്ച, പ്രവചനത്തിൽ ദൈവത്തെ എതിർക്കുകയും താൻ ദൈവത്തേക്കാൾ മീതെ ഉയരുകയും ചെയ്യുന്നവനായി മുൻകൂട്ടി അറിയിക്കപ്പെട്ട 'പാപത്തിന്റെ മനുഷ്യൻ' എന്നവന്റെ വികാസത്തിലേക്ക് നയിച്ചു. വ്യാജമതത്തിന്റെ ആ മഹത്തായ വ്യവസ്ഥ സാത്താന്റെ ശക്തിയുടെ ഒരു അതുല്യസൃഷ്ടിയാണ്—തന്റെ ഇഷ്ടാനുസരണം ഭൂമിയെ ഭരിക്കേണ്ടതിന്നു സിംഹാസനത്തിന്മേൽ താനെത്തന്നെ ഇരുത്തുവാൻ അവൻ നടത്തിയ ശ്രമങ്ങളുടെ ഒരു സ്മാരകം." The Great Controversy, 49, 50.